

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 03/25

Arbitraal vonnis in de zaak van:

DRS. A.
wonende te Z.,
eiser,

tegen

CENTRUM B.,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. M. Ambags

1. De procesgang

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis d.d. 4 december 2003, nader aangevuld bij faxbericht van 18 december 2003, het Scheidsgerecht gevraagd:
 - a) de juiste interpretatie vast te stellen van het gestelde sub 4.4 van het tussen partijen eerder door het Scheidsgerecht gewezen vonnis d.d. 22 april 2003 ter zake van de betaling van de kosten van coaching;
 - b) de juiste interpretatie vast te stellen van het gestelde sub 4.5 van genoemd vonnis ter zake van de vergoeding van door eiser gemaakte kosten voor rechtsbijstand.Bij aanvullende memorie van eis van 21 januari 2004 heeft eiser het Scheidsgerecht verzocht de juiste interpretatie vast te stellen van het bepaalde in de wachtgeldregeling over de betaling van de pensioenpremie bij vrijwillige voortzetting door eiser. Dat wil zeggen, vast te stellen in welke mate verweerster dient bij te dragen in de betaling van de pensioenpremie; een en ander met veroordeling van verweerster in de kosten van deze procedure.
- 1.2 Verweerster heeft bij memories van antwoord d.d. 27 januari en 15 maart 2004 geconcludeerd dat het Scheidsgerecht de vorderingen van eiser afwijst met zijn veroordeling in de kosten van de procedure.
- 1.3 Eiser heeft vervolgens gerepliceerd bij faxberichten van 6 februari en 22 maart 2004. Verweerster heeft tot slot gedupliceerd d.d. 15 maart en 15 april 2004.
- 1.4 Partijen hebben afgezien van een mondelinge behandeling en de enkelvoudige kamer van het Scheidsgerecht verzocht schriftelijk uitspraak te doen.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Bij arbitraal vonnis d.d. 22 april 2004 (kenmerk 03/02) heeft de meervoudige kamer van het Scheidsgerecht de arbeidsovereenkomst tussen partijen ontbonden per 1 oktober 2003. Het Scheidsgerecht heeft daarbij onder meer beslist dat eiser na 1 oktober 2003 recht heeft op toepassing van de wachtgeldregeling van de CAO Gehandicaptenzorg, alsmede dat verweerster binnen een maand na de datum van dit vonnis een bedrag van € 15.000,-- dient te voldoen aan eiser als bijdrage in diens kosten van rechtsbijstand.

Sub 4.4 van genoemd vonnis heeft het Scheidsgerecht overwogen –voor zover ten deze relevant-:

“De tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst voorziet in een regeling van de gevolgen van een opzegging (of ontbinding) van deze overeenkomst. In gevolge artikel 15.2 moet de werknemer vanuit zijn huidige functie en met behoud van zijn titel gedurende één jaar in staat worden gesteld een andere functie te vinden. OCB heeft er inmiddels in toegestemd dat A. op haar kosten gebruik kan maken van een persoonlijk begeleider. Ter zitting is besproken dat daarbij moet worden uitgegaan van een periode van ongeveer veertig weken vanaf 1 januari 2003. Het Scheidsgerecht acht het daarom passend dat de ontbinding wordt uitgesproken per 1 oktober 2003.”

Sub 4.5 heeft het Scheidsgerecht overwogen:

“Het Scheidsgerecht ziet in dit geval grond voor toewijzing van een vergoeding voor de door A. gemaakte kosten van rechtsbijstand tot een bedrag van € 15.000,--. Deze grond is hierin gelegen dat, zoals al is overwogen, de RvT zeer onzorgvuldig met de belangen van A. is omgegaan. Het is voldoende aannemelijk dat A. in verband daarmee zich van rechtsbijstand heeft moeten voorzien en dat door de kennelijk gebrekkige communicatie tussen partijen en de noodzaak van een uitvoerig verweer, ook bij de Commissie van Advies en Bemiddeling, de kosten hoog zijn opgelopen. In verband hiermee acht het Scheidsgerecht het door A. gevraagde bedrag redelijk en aanvaardbaar.”

Artikel 15:3, lid 6 Wachtgeldregeling bij de CAO Gehandicaptenzorg luidt:

Gedurende de wachtgeldperiode blijven de pensioenaanspraken – indien en voor zover voortzetting op vrijwillige basis van de deelneming aan de pensioenregeling die op hem van toepassing was mogelijk is – gerelateerd aan het salaris, zijnde de bijdragegrondslag als bedoeld in artikel 5 van het reglement van het Pensioenfonds voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen. De premie die betaald moet worden om deze pensioenaanspraken geldend te maken komt ten laste van de werkgever, met dien verstande dat de werknemer hierin een bijdrage aan de werkgever verschuldigd is, gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld, verminderd met de in het wachtgeld begrepen toeslagen die onder de bijdragegrondslag niet worden begrepen.

- 2.2 Met betrekking tot de kosten van coaching merken partijen –samengevat- het volgende op.
- 2.3 Eiser stelt onder verwijzing naar een briefwisseling tussen partijen van 4 en 5 februari 2003 dat partijen waren overeengekomen dat eiser een computer plus toebehoren mocht aanschaffen en dat een 20-tal coachingsgesprekken met een

psycholoog/psychotherapeut gehouden mocht worden. Deze invulling was aanmerkelijk voordeliger voor verweerster dan de inschakeling van een outplacementbureau. In de periode van maart tot en met oktober werden elf bijeenkomsten gehouden. De nota van de twee in oktober gehouden bijeenkomsten is niet door verweerster vergoed, omdat zij zich, onder verwijzing naar alinea 4.4 van genoemd vonnis ten onrechte na 1 oktober 2003 niet meer gehouden acht deze kosten te betalen. In de eerdergenoemde uitspraak heeft het Scheidsgerecht de tussen partijen gemaakte afspraak op dit punt vastgelegd en daaraan geen beperking willen verbinden. Slechts is besproken dat de gespreksfrequentie ongeveer één keer per twee weken was, overigens rekening houdend met de diverse agenda's en de inhoud van de gesprekken.

- 2.4 Verweerster stelt zich op het standpunt dat ter zitting van het Scheidsgerecht op 1 april 2003 nader is afgesproken door partijen dat uitgegaan zou worden van een periode van ongeveer 40 weken vanaf 1 januari 2003. Deze nadere afspraak is volgens verweerster vastgelegd in rechtsoverweging 4.4 van genoemd vonnis. De afspraak neergelegd in de brieven van 4 en 5 februari 2003 is door deze latere afspraak opzij gezet. Overigens meent verweerster dat de eerder gemaakte afspraak inhoudelijk heel goed past in de afspraak van 1 april 2003.
- 2.5 Met betrekking tot de kosten van rechtsbijstand hebben partijen –samengevat- het volgende aangevoerd.
- 2.6 Eiser voert aan dat verweerster conform genoemd vonnis € 15.000,-- dient te betalen, zonder aftrek van eerder door verweerster betaalde declaraties ter zake van rechtsbijstand van eiser. Verweerster had dit dan maar in die procedure aan het Scheidsgerecht moeten voorleggen. Niet is voldaan aan de vereisten voor wettelijke compensatie.
- 2.7 Verweerster heeft in deze procedure geen inhoudelijk verweer gevoerd tegen deze vordering. Uit de overgelegde brief van haar raadsman van 3 juli 2003 blijkt echter dat OCB reeds een aantal declaraties van de raadsman van eiser heeft voldaan.
- 2.8 Met betrekking tot de kosten van de vrijwillig voortgezette pensioenpremie hebben partijen – samengevat – het volgende aangevoerd.
- 2.9 Eiser geeft aan dat noch uit de wachtgeldregeling noch uit de toelichting blijkt van welke verdeling van de premie tussen de deelnemer en ex-werkgever dient te worden uitgegaan. Hij concludeert op grond van informatie van twee met name genoemde zorginstellingen uit het veld en van het PGGM dat, wanneer hieromtrent geen afspraken tussen partijen zijn gemaakt, de premieverdeling gelijk blijft zodra de wachtgeldregeling in de plaats treedt van het dienstverband. De premie komt ten laste van de werkgever. De Stichting Financiering Voortzetting Pensioenverzekering draagt bij in de pensioenopbouw zolang een WW-uitkering wordt ontvangen. De deelnemer betaalt dan het werknemersdeel aan de ex-werkgever, gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld conform de procentuele verdeling zoals die bestond gedurende dienstverband. De zinsnede “gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld” betekent dat de hoogte van het wachtgeld voor iedere deelnemer verschillend is en dus ook de daaraan gerelateerde pensioenpremie en vervolgens de bijdrage, die door de ex-werkgever betaald moet worden.

Uit het feit dat het door de ex-werkgever verschuldigde wachtgeld in de loop der tijd afneemt van 100 % naar 70 % vloeit voort dat de ex-werkgever verantwoordelijk blijft voor het volstorten van de verschuldigde premie tot 100 %, terwijl de bijdrage daarin van de deelnemer gerelateerd wordt aan het te ontvangen wachtgeld en dus mettertijd afneemt.

Irrelevant is de omstandigheid dat de ex-werkgever geen invloed kan uitoefenen op het besluit van de ex-werknemer omtrent al dan niet vrijwillige voortzetting van de deelneming aan de pensioenregeling.

Eiser wijst de interpretatie van de VGN, CAO-partij, van de hand.

Overigens vraagt eiser erkenning van zijn stelling dat na vaststelling van het bruto-bedrag van het wachtgeld door de werkgever eerst de premie wordt ingehouden vóór over het wachtgeld de verschuldigde loonbelasting wordt ingehouden.

- 2.10 Verweerster verwijst naar de jurisprudentie van de Hoge Raad, waaruit zij afleidt dat interpretatievragen met betrekking tot een CAO zoveel mogelijk beantwoord worden aan de hand van de letterlijke tekst van de CAO.

Het wachtgeld vangt aan in casu op 100 % en loopt gefaseerd af naar 70 %. De werknemersbijdrage, die aan de hoogte van het wachtgeld is gerelateerd, begint ook op 100 % en wordt neerwaarts bijgesteld conform het percentage van het wachtgeld. De ex-werkgever gaat meebetalen op het moment dat het wachtgeld zakt naar een lager percentage en de financiële draagkracht van de ex-werknemer verslechtert. De ex-werknemer draagt op deze wijze zelf de gevolgen van zijn keuze voor vrijwillige voortzetting.

Verweerster ziet haar redenering bevestigd door een door haar overgelegde verklaring van de VGN.

Verweerster maakt bezwaar tegen vermeerdering van eis waar eiser aanstipt de inhouding van loonbelasting over de pensioenpremie. Verweerster zal zich overigens houden aan de systematiek van de Wet op de Loonbelasting.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van de enkelvoudige kamer van het Scheidsgerecht om in dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen vloeit voort uit de inmiddels ontbonden arbeidsovereenkomst tussen partijen en staat tussen partijen vast.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Met betrekking tot het eerste geschilpunt houdt het vonnis van het Scheidsgerecht een beperking in tijd in, ook met betrekking tot de coaching-gesprekken: ongeveer 40 weken na 1 januari 2003. Op grond hiervan mocht eiser in redelijkheid nog wel verwachten dat twee klaarblijkelijk in oktober gehouden doch eerder vastgestelde gesprekken door verweerster zouden worden vergoed, doch voor de periode daarna kan eiser geen aanspraak meer maken op enige vergoeding.

- 4.2 Wat de kosten voor rechtsbijstand betreft heeft het Scheidsgerecht geoordeeld dat verweerster met een bedrag van € 15.000 dient bij te dragen in de kosten die aan de zijde van eiser zijn gevallen. Bij de vaststelling van dit bedrag is geen rekening gehouden met reeds door verweerster betaalde vergoeding van deze kosten, die daarop uiteraard in mindering moeten komen. Kennelijk heeft verweerster reeds kosten van rechtsbijstand van eiser tot aan de datum van het vonnis voor haar rekening

genomen. Verweerster zal nog moeten aangeven of het door haar voldane bedrag meer is dan het bedrag van € 15.000, dat vanzelfsprekend inclusief omzetbelasting is.

- 4.3 Ten slotte zijn partijen verdeeld over de beantwoording van de vraag welk gedeelte van de pensioenpremie bij de uitvoering van de wachtgeldregeling voor rekening van verweerster dient te komen als (voormalig) werkgeefster. Het Scheidsgerecht heeft kennis genomen van de uitleg die van de zijde van de VGN aan art. 15:3 lid 6 wordt gegeven en die erop neerkomt dat bij een wachtgeld van 100% de premie volledig voor rekening komt van de werknemer en bij een daling van dit percentage naar rato telkens een gedeelte voor rekening van de werkgever is. Bij ambtshalve ingewonnen inlichtingen is van de zijde van de VGN bevestigd dat het standpunt dat is neergelegd in de door OCB overgelegde e-mail nog steeds door VGN wordt ingenomen.
- 4.4 Wat de uitleg van de onderhavige bepaling betreft verwijst het Scheidsgerecht naar hetgeen omtrent de uitleg van een bepaling als de onderhavige door de Hoge Raad is overwogen in zijn arrest van 20 februari 2004, RvdW 2004, 34. Het gaat niet alleen om een taalkundige uitleg, doch ook om een uitleg naar objectieve maatstaven, waarbij onder meer acht kan worden geslagen op de elders in de CAO gebruikte formuleringen en op de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden.
- 4.5 In art. 15:3 lid 6 wordt met zoveel woorden dat de premie die betaald moet worden om de pensioenaanspraken geldend te maken ten laste komt van de werkgever met dien verstande dat de werknemer hierin een bijdrage aan de werkgever verschuldigd is, gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld. De bewoordingen van deze bepaling kunnen, naar het voorlopig oordeel van het Scheidsgerecht, moeilijk anders worden verstaan dan dat de werkgever de pensioenpremie moet voldoen onder aftrek van een bijdrage van de werknemer. De hoogte van deze bijdrage is niet in de bepaling vermeld. Kennelijk gaat de bepaling ervan uit dat deze verdeling bekend is en dus volgt uit de overige bepalingen van de CAO, zij het dat de bijdrage van de werknemer tevens is gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld en dus overeenkomt met het percentage daarvan. De letterlijke tekst van de bepaling houdt niet in dat de werknemer die een wachtgeld van 100% ontvangt ook de volledige pensioenpremie is verschuldigd, inclusief de gebruikelijke werkgeversbijdrage.
- 4.6 Het Scheidsgerecht hecht met het oog op de uitleg van de bepaling naar de maatstaven als hiervoor in 4.4 bedoeld, in het bijzonder de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen, belang aan de tekst van soortgelijke bepalingen in de gezondheidszorg en heeft daarom acht geslagen op art. 14.5 lid 5 van de CAO Ziekenhuizen 2002-2003 en op art. 3a van de Wachtgeldregeling bij de CAO voor de Verpleeg- en verzorgingshuizen 2001-2003. Eerstgemelde bepaling houdt in dat de premie die verschuldigd is boven de in de Regeling pensioenopbouw tijdens werkloosheid genoemde bijdragegrens – onder aftrek van het procentuele werknemersaandeel – ten laste van de werkgever komt. Ambtshalve zijn inlichtingen gevraagd aan de NVZ over de toepassing van deze bepaling. Deze komt overeen met de voorlopige interpretatie zoals hiervoor in 4.5 vermeld. Art. 3a lid 1 van de CAO-V bepaalt dat de werkgever zorg draagt voor de afdracht van de premie en dat het werknemersaandeel is gerelateerd aan de hoogte van het wachtgeld. Hieruit valt af te leiden dat sprake is van een werkgevers- en een werknemersdeel.

4.7 In verband met het beginsel van hoor en wederhoor zal het Scheidsgerecht aan partijen de gelegenheid geven zich over het vorenstaande nader uit te laten, nu het Scheidsgerecht in het vorenstaande gebruik heeft gemaakt van ambtshalve ingewonnen inlichtingen met het oog op de toepassing van de desbetreffende bepalingen van de vermelde CAO's. Verweerster moet zich bovendien nog uitlaten over de door haar betaalde kosten van rechtsbijstand. Partijen zullen zich ook erover moeten uitlaten of en in hoeverre eiser dan wel OCB een beroep kan doen op een regeling die erin voorziet dat de premie of een gedeelte ervan tijdens werkloosheid wordt betaald uit een daartoe in het leven geroepen fonds.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht stelt, alvorens verder te beslissen, partijen in de gelegenheid zich uit te laten als hiervoor in 4.2 en 4.7 is vermeld en bepaalt dat beide partijen zulks dienen te doen bij brief aan de griffier die moet zijn ontvangen uiterlijk 18 augustus 2004.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 16 juli 2004 door mr. A. Hammerstein, vice-voorzitter, met bijstand van mr. A.C. de Die, griffier